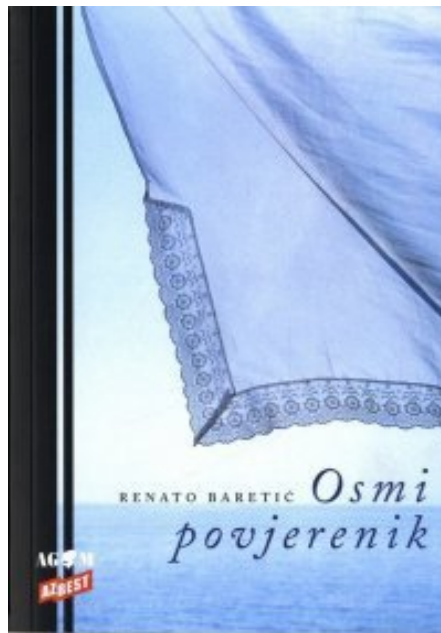

Osmi povjerenik

Renato Baretić

Download now

Read Online ➔

Osmi povjerenik

Renato Bareti?

Osmi povjerenik Renato Bareti?

Prvi roman Renata Bareti?a satira je na politiku i druge prilike u Hrvatskoj. Pri?a je to o mladom perspektivnom politiku kojem konkurencija smješta aferu, zbog čega ga premijer sklanja od javnosti i šalje na najudaljeniji naseljeni otok Trešić. On tamo dolazi kao osmi povjerenik vlade koji treba organizirati izbore i lokalnu vlast. No, zajednica i bez vlasti sjajno funkcionira. Iznimnost Bareti?eva rukopisa u kombinaciji s lucidnim jezičnim izmišljajima daje dinamiku inače usporenog ritma života na otoku.

Osmi povjerenik Details

Date : Published 2003 by AGM

ISBN : 9799531742015

Author : Renato Bareti?

Format : Paperback 253 pages

Genre : Fiction, Humor, Literature

 [Download Osmi povjerenik ...pdf](#)

 [Read Online Osmi povjerenik ...pdf](#)

Download and Read Free Online Osmi povjerenik Renato Bareti?

From Reader Review Osmi povjerenik for online ebook

Petra says

Vrlo zanimljiva knjiga, očekivala sam malo više po pitanju humora nakon što sam pročitala toliko pozitivnih osvrti, ali i ovako sam prilično zadovoljna. Karakterizacija likova je odlična i definitivno meni najdraži dio knjige. Inače nisam ljubitelj otvorenih krajeva, ali ovaj mi se savršeno uklopio u cijeli stil knjige

Jana says

One of the reasons why Baretić is going to stay unknown to many foreign readers is – translation. Some books are just impossible to translate accurately (example J. Safran Foer to Croatian).

Unless you don't know Croatian, unfortunately you will be left without this reading experience. I don't know who is going to be crazy enough to translate his books.

He works with slangs, patters, jargons, various dialects and combines foreign words. He is inventing new languages and chants and he is doing that just wonderfully. It's about a man, political advisor from the capital city Zagreb, who comes on the island Treći (I love this name, because we have island called Prvi which basically means First, but in the book there is also Drugi and of course Treći – Third island), which is the furthest island in the Croatian Adriatic sea archipelago, 8 hours far away from the coast by boat.

His has to set up elections and he has to do that with hundred elderly people who live on that island. Which is impossible, because there aren't any politically oriented citizens, plus there isn't any mobile connection and Internet and just once per month you can get out of the island, and then only if the weather and gas allow you. This man is already the 8th commissioner coming to Treći, as all seven of the previous ones got nervous breakdowns while living there.

This is the translation of the book as well: The eighth commissioner.

Life is evolved around fishing, drinking and eating, talking, yelling and cheating during the cards, exploring the island: animals, flowers, smells and sounds. Of course, not enough sex and going crazy – in the beginning how to stay lucid just by being on this island, later how not to fall in love.

Baretić pinpoints southern Croatian mentality and he is making mockery/parody out of politics and our neighbour relations, especially with Bosnians and Italians. Just love reading his books, you end up being awed how powerful his language and humour are.

Mare GB says

Roman zanimljive tematike, ali gnjusnih i sirovih opisa. Ovo je djelo o politici, političkim aferama, životu, kriminalu, prostituciji, seksu (ali i ponekoj ljubavi), zlostavljanju životinja itd.

Priča je sama po sebi neobična, nesvakidašnja u književnom svijetu. Naime, mladi političar nakon skandala

je poslan na najudaljeniji naseljeni otok kako bi stanovnike potaknuo na uspostavu lokalne vlasti. Naizgled, u tome nema ništa spornoga, djeluje kao lak zadatak, me?utim nije.

Kako bi se do?arao oto?ki ambijent, Bareti? poseže za govornom karakterizacijom likova odnosno njegovi oto?ani pri?aju jezikom koji je u velikoj mjeri u otklonu od hrvatskoga standardoga govora. Rije? je o miješavini hrvatsko-englesko-talijanskih rije?i. Govor u po?etku djeluje nerazumljiv, ali daljnjim ?itanjem ?itatelj vrlo lako uspijeva shvatiti smisao re?enica izgovorenih na oto?ki na?in.

„(...) pomalo zabavno odgonetati zna?enja tih neobi?nih rije?i i fraza, naj?eš?e frankenštajnovski skrpanih od dalmatinskih talijanizama i anglizama s australskim izgovorom, iskrivljenih pa zašivenih hrvatskom sintaksom.”

npr. „Ic nat pasibol for Iteljenz tu bring it ol in di sejm tajm. Smol bouc heftu diliva ader guc en groseris fo pipol. Andastud?” ili „Kam ap hir, kam insajd!”

Eyelash says

Knjigu sam ?itala u knjižnici na fakultetu. Kako sam se jedva suzdržavala od smijanja, jedan je momak došao do mene, pogledao naslov i rekao: "Razumijem. ?itao sam je i ja!"

Marina says

Siniša Mesnjak je nakon politi?kog skandala prognan na majušni, izolirani otok Tre?i?, da uspostavi lokalnu samoupravu i uspostavi izbore. Na dolasku ga do?ega Tonino, prevoditelj zlatnog srca koji mu pomaže da nau?i lokalno narije?je, upozna ga s otokom i njegovim obi?ajima, ugoš?uje ga i prevozi ga s otoka na otok. Veoma mi se svidjelo djelo, zbog te idili?ne, gotovo komi?ne slike otoka, ali nisam pola romana razumjela, pa zbog toga jedna zvjezdica manje.

Roman je veoma dirljiv, na momente ?ak i groteskan, ali sve u svemu vrijedi ga pro?itati, ponajviše zbog divnog, ali tužnog kraja.

Biljana Becirovic says

Ej, ljudi, ovo ne da je 5/5, ovo je 505/5, i to sa crtom!!!

Hvala gospodinu Renatu Bareti?u, Osmi povjerenik ulazi definitivno u najbolje filmove koje sam pro?itala! Ima sve, komediju, smijanja do suza, istine i ozbiljnosti, ali i težine i onih upornih suza koje se razliju po obrazu, makar se i nalazio na nezgodnom mjestu. Tonino dragi, po?ivaj nam u miru.

Svakako, svakako preporu?am svima! Ne znam ho?u li gledat film, sve nekako mislim da ne?u, da si ne pokvarim doživljaj. Jer doživljaj je savršen.

I da, nisam ?itala paralingvisti?ki esej Ive Žani?a ("Mjesto tre?i?kog u povijesnom sustavu hrvatskih govora") koji je mjesto pogovora, ?isto da si ne pokvarim euforiju završetka knjige. Ako sam šta kvarna zbog tog eseja, e pa nek sam ;)

Oglavnom, odli?an je!!!

Sanja says

Poslije Prvi?a dolazi Drugi?. A tek onda Tre?i? :) Izvanredno!

Vivone Os says

Book Club svibanj 2018

Odavno ovu knjigu želim pro?itati i imala sam velika o?ekivanja. Sam po?etak mi se nije svidio i uplašila sam se da ?e i ostatak biti takav. Ali brzo se radnja popravila. Prezabavna je, pomalo morbidna i taman dovoljno tužna. Svaka ?ast Bareti?u na ideji. ?ak sam i tražila Tre?i? na Google Maps, reko možda zaista postoji. Žao mi je što se nije sve završilo baš onako kako sam si ja zamislila, al što je tu je, život ide dalje. Jedina zamjerka mi je tre?i?anski dijalekt koji me ubi. I onaj ko fol engleski sam odgonetavala, a kad su pri?ali tim svojim dijalektom, ništa nisam razumjela. Voljela bih da je bio neki rje?nik na kraju knjige.

Natalija Hrzenjak says

Ja. Sam. Oduševljena. Povjerenik je nešto prekrasno, Bareti? je fantasti?an i cijela utopijsko-distopijska idila odmicanja od gradske vreve u mir, tišinu i posve drugu dimenziju postojanja na Tretjitju je nešto fascinantno. Prema mojim kriterijima i standardima: knjiga za nabaviti za ku?nu privatnu biblioteku. Love it to the bone.

Dobрила Bozic Novak says

Vrlo dobar Osmi povjerenik. Do?e mi da se odselim na taj Tre?i?. Nema mobitela, nema telefona, nema vodovoda, nema kanalizacije, nema politike. Ja bih valjda bila k'o sedmi povjerenik. Zapela mi je knedla u grlu kad Bareti? ubija najmoralnijeg (ako ne i jedinog moralnog) i najboljeg lika u cijelom romanu. Bila bi petica da na kraju romana nema analize o tretjitjoanskom dijalektu.

Ivana says

Vengo coj! Perfetna buk fo sama! Fou enahaf stars :)

Stjepan Cobets says

A politician Siniša who is rising in politic, if he tries to avoid media conflicts because of his recklessness, he due to the scandal. Party president decides to move him away from the media so as not to harm the ruling party and sent him to the island Tre?i? as commissioner. Siniša reluctantly disagrees with this task because

seven commissioners who were to establish local self-government on the island, they did not succeed. Although he thought he would easily do that job, that his enthusiasm will fall apart like a house of cards. When he came to the island, he needed an interpreter, because he did not understand a word of what the residents spoke. The island was a completely cut off communication with the world, and it lived only senior citizens who did not even think to change their customs, and they did not have an interest what his new commissioner wants. Therefore, he will have significant problems to establish an administrative and legal system of the Republic of Croatia. One thing is sure; Siniša life will completely change. Writer Renato Bareti? just pulls you to read it and believe me you will have a good laugh. Bareti? us with unscrupulous guides as through the story without sparing anyone and showing real all the sometimes harsh reality of today's Croatia.

Politi?ar u usponu Siniša, koji ina?e izbjegava medije, upadne u skandal. Predsjednik stranke odlu?uje da ga makne što dalje od medija kako ne bi naškodio vladaju?oj stranci i šalje ga na otok Tre?i? kao povjerenika. Siniša nerado pristaje na taj zadatak jer sedam povjerenika koji su trebali uspostaviti lokalnu samoupravu na otoku, nisu u tome uspjeli. Iako je mislio na brzinu obaviti te formalnosti sve se urušilo poput kule od karata. Kad je došao na otok trebao mu je prevoditelj jer nije razumio ni rije?i što su stanovnici govorili, otok je bio komunikacijski totalno odsje?en od svijeta, a na njemu su živjeli samo starci kojima nije padalo na pamet da mijenjaju svoje ustaljene obi?aje i uop?e ih nije interesiralo to što on želi uspostaviti upravno pravni poredak Republike Hrvatske. Jedno je sigurno, Siniši ?e se život u potpunosti promijeniti. Knjiga Renata Bareti?a jednostavno vu?e da je ?itate, a vjerujte mi da ?e te se i dobro nasmijati. Bareti? nas bez skrupula vodi kroz pri?u ne žale?i nikoga i pokazuju?i realno svu ponekad surovu današnju hrvatsku realnost.

Ivana Books Are Magic says

Roman mi se dopao, ve?inom je doista veoma simpatičan i humorističan, a tek ponegdje bizaran i neujednačen. Svakako mi je jasno zašto se svidio brojnim ljudima, ali osobno imam neke zamjerke. Prije nego što ih iznesem, re?i ?u što mi se u romanu svidjelo. Atmosfera "izoliranoga otoka" je izvrsno prenesena, a tko kod je živio na nekom od tih otoka zna da te stoljetne zavade izme?u obitelji nisu nikakav mit.

Isto vrijedi i za zavade izme?u pojedinih hrvatskih otoka koje u ovom romanu predstavljaju fiktivni, ali vješto imenovani otoci. Uz to, potpuna izoliranost otoka o kojima nijedna vlast ne vodi ra?una u tolikoj mjeri da su oto?ani navikli oslanjati se jedni na druge (zavadama unato?) je tužna realnost kojoj može svatko tko ode na bilo koji otok van turističke sezone posvjedožiti. Nadalje, otoci su uvijek svijet za sebe. Renato je dosta dobro opisao te neke karakteristike, na jedan na?in koji svakako nije dubok (ne možemo pri?ati o sveobuhvatnosti i složenosti emotivnoj dubini jednoga Maloga Mista) ali je zabavan i lako ?itljiv.

Ovaj oto?ki motiv koji je fascinirao naše brojne pisce, od Pavla Pavi?ića (Koraljna Vrata) do Ranka Marinkovi?a (pritom mislim na cijeli njegov ciklus kratkih priča smještenih na otoke) i dalje nastavlja biti nadahnuće i meni je osobno drago da je tako. Ovu bi knjigu opisala kao odlično lagano štivo, no nikako nekakav ozbiljan književni prikaz života na otoku.

Sada, ponešto o zamjerkama. Uzmimo dva glavna lika za po?etak. Politi?ar Siniša koji i nije baš neki pozitivni lik, koji se otresa na sve i svakoga, a opet ga svi nekako vole. Baš svi (osim jednoga veoma negativnoga lika kojega nitko ne voli). Zašto svi vole Sinišu? Nikako mi nije jasno. To mi je najviše smetalo

u romanu. Razumijem da ih je možda Tonino zarazio otok svojom ljubavlju, ali izgleda da on nije u milosti ostalih stanovnika, tako da sam opet u slijepoj ulici što se tiče toga. Jasno mi je da glavni sponzor otoka koji na nj pazi iz daleke Australije ima simpatije za našega osmoga povjerenika, jer to je Tonina zasluga, ali zašto ga ostali otočani simpatiziraju unatoč prividnom neprihvatanju?

Da je barem Siniša napravio neke korake da se približi tim ljudima tijekom same radnje, sve bi imalo više smisla, ovako je posve nelogično. Ne znam, nije mi nikako imalo smisla njegovo stalno kukanje, da ne spominjem koliko je nakon nekoga vremena postalo dosadno. Sa druge strane anđeo Tonino. Po govori i ponašanju izvredno pametna osoba, ali koja se iz kojega god razloga odjednom u romanu prikazuje kao priglupa. Odjednom svi znaju da je priglup i to je prihvateno – po čemu? Navedite jednu situaciju u romanu po kojoj se da zaključiti da je on priglup. Opet nelogičan slijed radnje. Da ne spominjem kako se grozno Siniša odnosi prema Toninu unatoč njegovom iskrenom prijateljstvu, sve do samoga kraja. Dalo bi se toga još navesti, ali neću biti sitnišava.

Ne znam čemu tolike pohvale za jezik, pisac ima određena sluha i osjetilja, ali daleko od toga da on uspijeva uhvatiti sve nijanse hrvatskih i drugih dijalekata. Imamo tu Zagrebanina koji i ne zvuči kao Zagrebanin, zapravo govor protagonista mi je bio i najgudniji, nikako ga nisam mogla shvatiti, pa onda imamo i otočana Tonina (koji zvuči puno obrazovanije od Siniše) unatoč tome što je završio samo osnovnu školu. Taj izmišljeni dijalekt koji je mješavina otokoga i engleskoga ne zvuči uvjerljivo. Barem meni ne. No, sviđa mi se kako se iz konteksta uvijek vidi što je rečeno, tako da taj izmišljeni jezik ne smeta u samom čitanju. Kad smo već kod jezične analize, njegova Zahra ne zvuči kao da je i Fojnice, a i kolega Bošnjak je iskarikiran do bola, ne mogu reći da im je bosanski govor posve promašen, ali moglo je bolje.

Ova knjiga me nasmijala, bilo je stvarno sjajnih trenutaka, ali u emotivnom smislu nije me dirnula, nego mi je bila čak i pomalo patetična. Rentano Bašić nije ušao u dušu otočana. Zapravo, kao polubodulica osjećam se čak pomalo i uvriježeno prikazom otokana koju su (koliko god zanimljivi) ili luđaci ili priglupi. No, što reći? Ovakve knjige su također potrebne, treba i laganijih štiva, te ne može svaki pisac imati finesu Ranka Marinkovića ili iskrenu tragiku Vladimira Nazora. Ne može svaki pisac biti majstor dijaloga kao Smoje, niti poetičan kao Vladan Desnica.

Da ne ispadne da se držim samo klasika hrvatske književnosti (koji su usto i Dalmatinci) spomenut ću Hotel Zagorje Ivane Šimić Božrović. To je knjiga iz ovoga stoljeća, a uz tu sam knjigu plakala i plakala i to je za mene prava književnost. Mislim da je Renato Bašić s ovom knjigom više na razini Ante Tomića. Dobro mu ide ismijavanje Dalmacije (kao i Tomiću) i njegove knjige su kao stvorene za filmove, ali gdje je tu duša? Gdje je tu književnost? Meni je osobno njegov roman Pričaj mi o njoj puno ozbiljnije i bolje ostvarenje od Osmoga povjerenika. Daleko od toga da ovaj roman nije u nekim pogledima genijalan. Sve u svemu, drago mi je da sam ga konačno pročitala. Razočarao me je, ali samo mrvicu. Dobar je to roman. Zaslužuje nagrade koje je dobio, ali daleko je od razini pisaca po kojima su te nagrade nazvane, pogotovo po nekoj mojoj osobnoj emotivnoj ocjeni (a na emotivnu procjenu u književnosti imamo pravo).

Piccolo Diavolo says

Odličan roman! Duhovito, iskreno, dirljivo, lipo napisano. Moja iskrena preporuka :) Vengo coj! :)

Sli says

Odlična razbibriga za duge ljetne dane. Pitaju i Povjerenika dobivate ponešto iskarikirane, ali zato ne i manje istinite, slike hrvatske političke stvarnosti i života na otoku (izvan turističke sezone). Pisac fenomenalno miješa nekoliko narječja, a roman zbog toga nimalo ne trpi na težnosti. Štoviše, to samo pridonosi njegovu šarmu.

Obvezno štivo za osobe željne malo nevine zabave.
